

A Fővárosi Ítéletábra a B. Ügyvédi Iroda (**felperesi képviselő címe**; ügyintéző: dr. Bihari Krisztina ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a **alperesi képviselői** Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Pozsik Ádám ügyvéd) által képviselt **alperesi** Bank Zrt. (**alperes címe**) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perében a Fővárosi Törvényszék 2019. október 30-án kelt 10.G.41.154/2019/5. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget, az államnak külön felhívásra 80.000 (nyolcvanezer) forint meg nem fizetett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint felperes az alperesi jogelődde, a ... Zrt.-vel 2009. május 8. napján CHF alapú, változó futamidejű fogyasztási kölcsönszerződést kötött. A hitelösszeg 4.000.000 forint, a futamidő 96 hónap volt, az éves induló ügyleti kamatláb 13,24 %. Az ügyleti kamatláb változása eseteit, módját az üzletszabályzat tartalmazta. A szerződés szerint a maximális futamidő 108 hónap, a havi esedékes törlesztőrészlet induló összege 67.762 forint volt.
- [2] A szerződés 7. pontjának második bekezdése szerint a deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam, a kamat alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nem csak az esedékes törlesztőrészletek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralévő tőketartozást is növeli. A hitelszerződés lejárat előtti megszűnése, vagy módosulása esetén a teljes hátralévő tőketartozást érintő árfolyam különbözet egy összegben esedékessé válik. Az adós kijelenti, hogy tudatában van a deviza alapú finanszírozás fokozott kockázatának és vállalja ennek következményeit.
- [3] A szerződés mellékletét képező Üzletszabályzat 18.3.4. pontja szerint deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyamának és a kamatának alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nemcsak az esedékes törlesztőrészletek növekedését eredményezi, de a teljes hátralévő tőketartozást is növeli. A hitelszerződés lejárat előtti megszűnése, vagy módosulása esetén a teljes hátralévő tőketartozást érintő árfolyam-különbözet egy összegben esedékessé válik.
- [4] Felperes módosított keresetében a szerződés 7. pont második bekezdése és az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja tisztességtelensége folytán a szerződés részleges érvénytelenségének megállapítását

kérte. Kérte annak megállapítását is, hogy 1.000.000 forinttal tartozik az alperesnek. Előadta, hogy a szerződés 7. pont második bekezdése csak az Üzletszabályzat 18.3.2. és 18.3.4. pontjával együtt értelmezhető. A tájékoztatás gazdasági tartalmát csak kikövetkeztetni lehet a többi rendelkezéssel együtt. Alperes nem közölte, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós. Szóban azt a tájékoztatást kapta, hogy 1.000-2.000 forintos árfolyamemelkedés prognosztizálható, alperes ezzel ellentétes tájékoztatást nem bizonyított. A tájékoztatás elégtelen volt, nem kellő időben történt, az autókereskedés elbogatellizálta az árfolyamváltozás kockázatát.

- [5] Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Utalt arra, a tájékoztatás az árfolyamváltozás kapcsán megfelelő volt. Hivatkozott a 2/2014. PJE-re, a 6/2013. PJE-ben foglaltakra, továbbá a Ptk. 207. § (1) bekezdése felhívása mellett arra, a jelentős, a fokozott kockázat kifejezéseket felperesnek úgy kellett értenie, hogy a kockázat őt terheli és annak nincs felső határa. Az elszámolás kapcsán állította, hogy a kérelem megalapozatlan, kidolgozatlan. Hivatkozott arra is, hogy egyébként az árfolyamkockázat áthárítása, tisztességtelensége a teljes szerződés érvénytelenségét eredményezné. Felperesnek lehetősége volt tájékozódni, kérdést feltenni, szerződéskötési kényszerben nem volt, esetleges saját mulasztásaira nem hivatkozhat. A tájékoztatás világos volt és érthető, az írásbelitől eltérő tájékoztatást a felperes nem bizonyított.
- [6] Az elsőfokú bíróság a 2019. október 30-án kelt 10.G.41.154/2019/5. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 120.000 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 286.800 forint eljárási illetéket. A Ptk. 523. § (1) bekezdése, 685. § 1) pontja, a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdése felhívása után rögzítette, megfelelő az a gyakorlat, hogy az egyedi szerződés vagy az annak részévé tett általános szerződési feltétel tartalmazza a kockázatfeltáró tájékoztatást. Idézve a Kúria 2/2014. PJE határozatát, valamint a Ptk. 209. § (5) bekezdését rögzítette, amennyiben a fogyasztó a jogszabály által előírt tájékoztatást megkapta, a kockázatfeltáró nyilatkozatot aláírta, azt ellenkező bizonyításáig úgy kell értékelni, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terhelő volta számára világos és érthető volt, annak kellett lennie. Idézte továbbá a Kúria 6/2013. PJE határozatát, majd elemezte az egyedi szerződés 7. pont második bekezdését, mely az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatásnak minősül. Alperesi jogelőd a szerződésben való elhelyezéssel is világosan, érthetően adta felperes tudtára, hogy az árfolyamkockázat és a törlesztőrészletek összege közt közvetlen összefüggés van. A felperes világos, érthető tájékoztatást kapott, hogy a törlesztőrészlet a devizaárfolyam és a kamat alakulása függvényében változhat, kockázata kétirányú, a forint leértékelődés a törlesztőrészletek növekedését eredményezheti, és növeli a teljes hátralevő tőketartozást. Az árfolyamváltozás mértékéről alperesi jogelőd felperest nem tájékoztatta, de ilyen kötelezettsége nem is volt. A támadott rendelkezések alkalmasak voltak arra, hogy felperes felismerje a forint CHF-hez képesti leértékelődésének lehetőségét, és értékelni tudja annak pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt hatását. Az alperesi jogelődnek nem volt kötelezettsége, hogy az árfolyamváltozás lehetséges irányát modellezze, az sem, hogy felperes teljesítőképességére számításokat végezzen. Mindez az Üzletszabályzat 18.3.4. pontjára is vonatkozik. Az érintett kikötések nem minősültek a szokásos szerződési gyakorlattól eltérőnek. Az Európai Unió Bírósága C-51/17., illetve C-227/18. számú ügyben hozott döntéseinek ismertetését követően rögzítette, a perbeli kölcsönszerződés kifejezetten felhívta a fogyasztó figyelmét arra, hogy a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyamától és a kamat alakulásától függően változhat, a forint leértékelődése pedig nem csupán az esedékes törlesztőrészletek növekedését eredményezheti, hanem a teljes hátralevő tőketartozást is növeli. A szerződés rögzíti, hogy e konstrukció kockázata jelentős, fokozott, az átlagos fogyasztó számára világos, egyértelmű volt, hogy a körülmények kedvezőtlen alakulása pénzügyi kötelezettségeire jelentősen kihat. Utalt a bírói gyakorlatra is. A felperes azon hivatkozása, hogy a szerződéskötés

előtt kellő időben nem kapott tájékoztatást, nem volt akadálya annak, hogy a kölcsönszerződés, illetve az üzletszabályzat rendelkezéseit megelőzően áttanulmányozza a felperes, akár gondolkodási időt kérjen. A tájékoztatás nem csak alaki, nyelvtani, hanem tartalmi szempontból is érthető volt. A perbeli szerződés rövid terjedelmű. A szerződés aláírása előtt az árfolyamkockázat mibenlétéről való tájékoztatást a felperes nem kapott, de a perbeli szerződés rövid terjedelmére, valamint arra tekintettel, hogy az az árfolyamkockázatra való tájékoztatást egyértelműen, jól felismerhetően tartalmazza, nem igényelt hosszabb idő ráfordítást a felperes részéről, hogy felismerje az árfolyamkockázatról való tájékoztatást és értelmezze annak tartalmát. A rendelkezésre álló adatokból nem is vonható le olyan következtetés, hogy a felperes az írásos tájékoztatástól eltérő információkat kapott volna. A felperes többszöri bírói felhívás ellenére **B. L.** tanú idézhető címét nem jelentette be, így e bizonyítási indítványt a bíróság mellőzte.

A Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (6) bekezdése alapján döntött a perköltség viseléséről.

- [7] Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérte. Ismertetve az elsőfokú bíróság ítéletének egyes részeit, rögzítette, az elsőfokú bíróság a Pp., a Hpt., a 2008/48. EKG Irányelv, a Ptk. több §-a, a C-51/2017. és C-118/2017. ítéletek megsértésével, valamint az Alaptörvény R cikk (2) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sértésével hozott döntést. A Pp. 164. § (1) bekezdését megsértve, az ítélet rögzíti, hogy a „felperes többszöri felhívás ellenére **B. L.** tanú idézhető címét nem jelentette be, így a bíróság a bizonyítási indítványt mellőzte”, ilyen bizonyítatlanság eredményeként nem állapítható meg, hogy a bíróság miként jutott arra a következtetésre, hogy a szükséges tájékoztatást megkapta. Nem világos, hogy anélkül hogyan állapította meg az elsőfokú bíróság a szükséges tájékoztatás meglétét. Nem derül ki az ítéletből, miért kellett a felperesi tényállítást megkérdőjelezni. Alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a fogyasztó tájékoztatása megtörtént. Alperes nem tudta cáfolni a tényállításait. Az írásban rögzített feltétel vonatkozhat 10 %-os árfolyam emelkedésre is, egy fogyasztó számára az is jelentős mértékű. Az egyedi szerződés nem kölcsönszerződés, hanem hitelszerződés, nem a Ptk. 523. §-a, hanem 522. §-a az irányadó. Az elsőfokú bíróság nem bírálta el a keresetet, mivel kölcsönszerződést bírált el. A 7. pont egyedi megtárgyaltsága nem állapítható meg. Az árfolyamkockázatot illetően a gépjárműkereskedés ellentétes tájékoztatást adott a hitelszerződés 7. pontjáról, amikor arról tájékoztatta, hogy az elmúlt években nem volt nagy árfolyammozgás, a kockázatot elbagatellizálta. Nem volt olyan tájékoztatás, hogy a kockázatvállalás alapján a törlesztőrészlet többszörösére emelkedhet, és annak nincs felső határa. Hivatkozott a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésére, a Ptk. 209. § (1) és (4) bekezdésére, utalva arra is, az ítélet ezen jogszabályokba ütközik. A tájékoztatás nem kellő időben történt, a tájékoztatás tartalmilag sem felelt meg a jogszabályoknak, illetve az a felperes által hivatkozott Európai Unió Bírósága által hozott ítélet 74., 75., 76., 78., 85., 87., 89., 90. pontjában írtaknak. Hivatkozott továbbá a Kúria Konzultációs Testülete 2019. április 10-i állásfoglalására, illetve emlékeztetőjére, megismételve, a tájékoztatás nem volt megfelelő. Eseti döntésekre is hivatkozott, valamint arra, az elsőfokú bíróságnak a bizonyítási eljárást le kellett volna folytatnia és az általa megjelölt C-51/2017., C-227/2018. és C-118/2017. Európai Unió Bírósága által hozott ítéleteknek megfelelően kellett volna határoznia. Nem volt megfelelő a tájékoztatás a bizonyításra szoruló tényekről sem.

- [8] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, felperes perköltségben marasztalását kérte. Az elsőfokú ítélet, valamint a felperes fellebbezésének ismertetése után előadta, az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelő ítéletet hozott. A perbeli árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelő volt. A felperesi fellebbezés tény- és iratellenes előadásokat tartalmaz. A kölcsönszerződés 7. pontja, illetve az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja, melyet felperes aláírásával elismerten megkapott, megfelelő volt, nem kellett külön okiratot készíteni erről. A Hpt. 203. § (7)

bekezdésének a tájékoztatás megfelelt, annak szövegében *expressis verbis* nem kellett szerepelnie a korlátatlanságnak. Idézve a 2/2014. PJE-t, rögzítette, a fogyasztónak nem kellett több szerződéses rendelkezést együtt értelmeznie. A bizonyítási teher kérdésében utalt a 2/2014. PJE-re, illetve a civilisztikai kollégiumvezetők országos értekezlete anyagára. A bizonyítást illetően az elsőfokú bíróság idézhető cím hiányában objektíve nem tudta foganatosítani a tanúmeghallgatást. Az aláírt teljes bizonyító erejű magánokirattal szemben a bizonyítás felperest terhelte, ebben a körben eseti döntésre hivatkozott. Idézte a felsőbírósági joggyakorlatot is, több eseti döntést csatolva, illetve azokból idézve. Rögzítette azt is, a perbeli kölcsönszerződés nem hitelszerződés.

- [9] A Fővárosi Ítéletábrla a 16.Gf.40.673/2019/5. számú végzésével megállapította az eljárás félbeszakadását 2020. március 15-től a rendkívüli ítélkezési szünet megszűnésének napjáig. Ezt követően a 2020. május 12-én kelt 16.Gf.40.187/2020/7. számú végzésével az eljárás szünetelését állapította meg a felek közös kérelmére 2020. május 11-től.
- [10] Az eljárás folytatását követően a felperes további nyilatkozatában fellebbezését az alperesi fellebbezési ellenkérelemben foglaltak vitatása mellett fenntartotta. Utalt arra, alperes nem nyújtott megfelelő tájékoztatást az árfolyamkockázatról, nem volt a professzionális pénzügyi intézménytől elvárható tájékoztatás, számításokkal is be kellett volna mutatnia az árfolyamváltozás hatását. A CHF menekülő valuta jellegére is fel kellett volna hívni a figyelmet, továbbá az árfolyamrésre és egyoldalú módosítási jogot biztosító feltételekre is, azért, hogy a fogyasztó értékelhesse az árfolyamváltozás rá nézve hátrányos következményeit, tudatában legyen annak, hogy az árfolyamkockázat valós, az korlátlan mértékben megnövelheti a fizetési kötelezettségeit. Utalt arra, a szerződés 6. pontjában az alperes a futamidőt 108 hónapban maximálta, így a szerződés 6. pontja ellentmond az Üzletszabályzat 18.3.3. pontjának, mely pont szerint a szerződés futamideje a maximális futamidőt is meghaladhatja, fizetési kötelezettségei ezt meghaladóan emelkedhetnek. Az egyedi szerződéssel ellentétes az Üzletszabályzat 18.3.3. pontja, ami ekként a Ptk. 205/C. §-a alapján nem vált a szerződés részévé. Ez is arra utal, hogy az árfolyamkockázatról nem adott alperes megfelelő tájékoztatást, azt elbagatellizálta. Ha a szerződés futamideje legfeljebb 12 hónappal hosszabbodhat meg, az nem jelentheti az árfolyamkockázat korlátlan viselésének kötelezettségét.
- [11] Alperes további előkészítő iratában továbbra is az elsőfokú ítélet helybenhagyását és felperes perköltségben marasztalását kérte. A felperes a Hpt. 203. § (7) bekezdés a) pontjának megfelelő tájékoztatást kapott. A kölcsönszerződés 7. pontja alapján az átlagosan figyelmes, körültekintő fogyasztó számára világosnak, érthetőnek kellett lennie azon ténynek, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül kizárólag őt terheli, és az árfolyam kedvezőtlen változásának nincs felső határa. Újabb felsőbírósági határozatokat jelölt meg, illetve csatolt. Előadta, felperesi előadással szemben sem a Kúria, sem az EUB joggyakorlatából nem következik, hogy a kockázatfeltárásnak számításokra is ki kell terjednie, és a CHF menekülő valuta jellegéről sem kellett a fogyasztót tájékoztatni. Hivatkozott a 6/2013. és 2/2014. PJE határozatban írtakra. A tájékoztatás nem csak alaki, nyelvtani szempontból, tartalmilag is megfelelő volt. Egyebekben utalt arra, a konkrét tájékoztatás világos, érthető voltától függetlenül a tisztességtelenség egyébként se lehetne megállapítható, jelentős egyenlőtlenség a fogyasztó hátrányára nem állhat fenn. Az Üzletszabályzat 18.3.3. pontja alapján a szerződés futamideje alatt bármikor jogosult lett volna forint alapúra történő szerződésmódosítást kezdeményezni. Végül a szerződés forint alapúra módosítására nem az Üzletszabályzat, hanem a 2015. évi CXLV. törvény alapján került sor. További eseti döntést csatolt az egyenlőtlenség hiánya körében, illetve hivatkozott a kölcsönszerződés 6. pontját és az Üzletszabályzat 18.3.3. pontját illetően a keresetváltoztatás tilalmára, illetve másik eseti döntésre, melyet szintén csatolt.

- [12] A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.
- [13] A Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt rögzíti, hogy a perbeli szerződés - annak tartalma szerint - a szerződéskötéskor hatályban volt, ezért a perben irányadó a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 523. §-a szerinti kölcsönszerződésnek minősül; az okirat megnevezésével ellentétben az alperes által vállalt szolgáltatás nem hitelkeret biztosítása, hanem meghatározott kölcsönösszeg rendelkezésre bocsátása. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan minősítette a perbeli jogviszonyt kölcsönszerződésnek.
Ugyanakkor a jogviszony téves minősítése sem jelentené a kereset elbírálásának hiányát, így - a felperes hivatkozásával ellentétben - a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 213. § (1) bekezdésében foglalt eljárási szabály megsértése miatti hatályon kívül helyezést nem alapozhatja meg.
- [14] A tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése, illetőleg a bizonyítási eljárás nagyterjedelmű vagy teljes megismétlése szükségességének hiányában nem indokolt, a Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben bírálta felül.
- [15] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a Fővárosi Ítéltábla az érdemi döntéssel és annak jogi indokaival is egyetértett.
- [16] A szerződéskötés időpontjában hatályos, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 203. § (6) bekezdése szerint lakossági ügyféllel kötött devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén a pénzügyi intézménynek fel kellett tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, melynek tudomásulvételét az ügyfélnek aláírásával kellett igazolnia.
A (7) bekezdés a) pontja szerint a (6) bekezdésben meghatározott kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, annak hatását a törlesztőrészletre.
- [17] A Ptk. 209. § (5) bekezdése szerint a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre, ha azok egyébként világosak és érthetőek.
- [18] A 6/2013. Polgári jogegységi határozat rögzíti, hogy a deviza alapú hitel, kölcsön és pénzügyi lízingszerződések egyik sajátossága, hogy az adós viseli az árfolyamváltozás hatásait. A forint gyengülés az adós fizetési terheinek növekedését, erősödése pedig a csökkenését eredményezheti.
- [19] A 2/2014. Polgári jogegységi határozat kimondja, a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, ami szerint az árfolyamkockázatot - a kedvező kamatmérték ellenében - korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a fő szolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, melynek a tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható, illetve csak akkor, ha az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára, annak tartalma a szerződéskötéskor - figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is - nem volt világos, nem volt érthető. Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás, vagy annak elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen.

- [20] A 6/2013. Polgári jogegységi határozat alapján a pénzügyi intézményt az árfolyamváltozás kockázatával kapcsolatban terhelő tájékoztatási kötelezettségnek ki kell terjednie az árfolyamváltozás lehetőségére, és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészekre. A tájékoztatási kötelezettség ugyanakkor nem terjed ki az árfolyamváltozás várható irányára, mértékére, valószínűségére.
- [21] A jelen esetben külön kockázatfeltáró nyilatkozat nem készült, azonban a szerződés 7. pontja, illetve az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja megfelelő tájékoztatást tartalmazott az árfolyamkockázatra vonatkozóan, az nem csak a Hpt. vonatkozó szabályainak, hanem az Európai Unió Bírósága C-51/17. számú ítéletében foglaltaknak is megfelelt. Ebben a körben a Fővárosi Ítéltábla kiemelten utal arra, az elsőfokú bíróság az Európai Unió Bírósága C-51/17. számú ítéletének 74., 75., illetve 78. pontjai kiemelésével helytállóan foglalt állást abban a kérdésben, hogy a támadott szerződéses pont felhívta a fogyasztó figyelmét az árfolyam és a kamat alakulásától függő törlesztőrészlet változás lehetőségére, továbbá arra, a forint leértékelődése, a törlesztőrészek növekedése mellett a teljes hátralevő tőketartozást is növeli, és felhívta a figyelmet arra, hogy a kockázat jelentős.
- [22] Az árfolyamkockázat viselése korlátlanságának kifejezett szövegszerű feltüntetése nem volt szükséges. A szerződés szerinti tájékoztatás alapján egy általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó, így felperes is megfelelően mérlegelni tudta az esetleges árfolyamváltozás lehetséges gazdasági következményeit, és értékelni kellett tudnia, hogy a forint leértékelődésével együtt járó törlesztőrészlet és tőketartozás növekedés folytán a szerződés teljesítése gazdaságilag nehezen viselhetővé válik. A tájékoztatás tartalma nem bonyolult megfogalmazású, hanem egyértelmű volt, nem kellett azt kikövetkeztetni több rendelkezés együttes értelmezésével, a felperes pedig nem bizonyította, hogy a pénzügyi intézménytől kapott szóbeli tájékoztatás tartalma vagy egyéb körülmény folytán alappal gondolhatta, hogy a kockázat csekély vagy nem valós, illetőleg annak futamidő alatti bekövetkeztének nincs reális esélye. Márpedig mindezeket a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján és a 2/2014. PJE határozat III.1. pontjából is kitűnően a felperesnek kellett bizonyítania. A jelen perbeli tájékoztatás megfelelő volt, abból kitűnt, hogy a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet. Az „átlagos fogyasztó” mércéjén keresztül megítélendő felperes számára a tájékoztatásból egyértelműen felismerhetőnek kellett lennie, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terheli, az árfolyam rá nézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa.
- [23] A Fővárosi Ítéltábla rámutat, hogy az árfolyamkockázat korlátlan felperesre terhelését az egyoldalú szerződésmódosítási jogra és az árfolyamrészre vonatkozó feltételekkel, mint a szerződés megkötésekor fennálló feltételekkel együtt értelmezve sem lehet arra a következtetésre jutni, hogy az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó mércéjén keresztül megítélendő felperes nem volt képes értékelni az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltétel pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt, esetlegesen jelentős gazdasági következményeit.
- [24] volt a felperes részéről a maximálisan 108 hónapban meghatározott futamidő, és a felperesi korlátozott kockázatviselés párhuzamba állítása. Az a körülmény, hogy maximálisan 108 hónap a futamidő, nem jelenti az árfolyamkockázat viselésének korlátozását. A szerződés 6. pontja és az üzletszabályzat 18.3.3. pontja egymásnak nem mond ellent. A 6. pont tartalmazza azt, hogy a szerződés „változó futamidejű”, míg a 18.3.3. pont szabályozza a változó futamidejű deviza alapú szerződés esetén az árfolyamkülönbözet elszámolását. A felperes által vélt ellentmondás hiányában a felperes megalapozatlanul hivatkozik az üzletszabályzat 18.3.3. pontjának Ptk. 205/C. §-a alapján szerződés részévé nem válására. Megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy ezen új tényre hivatkozás megalapozottsága esetén sem vezethetne eredményre a Pp. 235. § (1) bekezdésében írt fellebbezési

korlátra tekintettel, továbbá azon okból sem, mert nem alkalmas az árfolyamkockázat alperes általi elbagatellizálásának alátámasztására.

- [25] A felperes személyes meghallgatása során előadottak szerint a felperes a szerződést és az üzletszabályzatot a szerződés aláírása előtt megkapta, elolvasta. Állította, hogy semmilyen pénzügyi felvilágosítást nem kapott, a szerződés az üzletszabályzattal együtt bonyolult, értelmezése nem egyértelmű. A felperes ugyanakkor nem volt elzárva attól, hogy a szerződést áttanulmányozza, szerződéskötési kényszerre nem hivatkozott. Felperes az írásbelihez képest eltérő szóbeli tájékoztatást a perben nem igazolt. Az elsőfokú bíróság a bizonyítatlanságot a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján helytállóan értékelte a felperes terhére.
- Felperes a szerződéskötéskor alperes nevében eljáró személy, **B. L.** tanúkénti meghallgatását indítványozta, vállalta, hogy a lakcímnnyilvántartót megkeresi **B. L.** idézhető címével kapcsolatban, a rendelkezésre álló név és a korábbi cím adatai alapján, újabb idézhető címet további adat hiányában azonban nem tudott bejelenteni. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan mellőzte a felperes **B. L.** tanúkénti meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát.
- [26] A felperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozik arra, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti kötelező tájékoztatást elmulasztotta, illetőleg a bizonyítási eljárást nem folytatta le. Az elsőfokú bíróság a 2019. március 5-én tartott tárgyalásról készített jegyzőkönyv szerint a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének eleget tett. Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást is lefolytatta.
- [27] A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [28] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. § szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alkalmazásával megállapított, a kifejtett jogi képviselői tevékenységgel arányos ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.
- [29] A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése, és a perindításkor hatályban volt, ezért a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett, az 1.000.000 forint fellebbezett perértékre figyelemmel megállapított, 80.000 forint fellebbezési illeték államnak megfizetésére.

Budapest, 2020. október 28.

. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

dr. Molnár József s.k.
előadó bíró

dr. Kolozs Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: